

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ସେବାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ନୂଆ ନୂଆ ଉପାୟ ବାହାର କର, ଗାଁ, ଗାଁ କୁ ଯାଇ ସେବା କର, ସେଥିପାଇଁ ଡ଼ାନ୍ତନର ପରାକାଷ୍ଠା ଦରକାର ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବୃଦ୍ଧରୁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ଭୁଲିଯିବାର ସହଜ ଉପାୟ କ’ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ ଘରକୁ ବାରମ୍ବାର ମନେପକାଅ । ବୃଦ୍ଧରେ ରହୁ ଯେ— ଏବେ ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ହିସାବ-କିତାବ ତୁକ୍ତ କରି ଆମକୁ ଅମରଲୋକକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏହି ଦେହକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଭୁଲିଯାଅ, ଦେହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ମୋର ନୁହେଁ— ଏହିପରି ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ଦ୍ଵାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଆପେ ଆପେ ଭୁଲି ହୋଇଯିବ । ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ରହି ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିପକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ସ୍ଥିର ଅର୍ଥାତ୍ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିବ ।

ଗୀତ:- ମାତା ଓ ମାତା.....

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଭାରତରେ ହିଁ ଜଗଦମ୍ବାତ୍ମକର ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି । ଜଗଦମ୍ବାତ୍ମକୁ ଭାରତବାସୀତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଅନୁଷ୍ଠ କେହି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କେବଳ ନାମ ଶୁଣିଛନ୍ତି ଯାହାତ୍ମକ କି ଲବ ଅର୍ଥାତ୍ ବିବି ମଧ୍ୟସ୍ଥ କହିଥା’ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧରେ ଅଛି ଯେ ବିବି ଏବଂ ମାଲିକ ଅର୍ଥାତ୍ ମାତା ଏବଂ ପିତାତ୍ମକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ରଚନା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଜଗଦମ୍ବାତ୍ମକୁ ପ୍ରକଟ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ଜଗଦମ୍ବା ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ ତ ତାତ୍ମକ ଏତେ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି । ଭାରତର ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି । ଏହାକୁ ସଂଗ୍ରହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ କହିଥା’ନ୍ତି ଏବଂ ଏକଥା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଭାରତ ହିଁ ପ୍ରଚୀନ ଦେଶ ଥିଲା । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଭାରତ ହିଁ ସଂଗ୍ରହ ହେବା ଦରକାର । ଏହି କଥା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମେ ଇଶ୍ଵରୀୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଆଉ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁମାନେ କଲ୍ପ ପୁରୁଷରୁ ବୁଝିଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସିବେ । ପ୍ରବଚନଶ୍ରୀ ଲାଗୁଛି ନା । ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି କଲ୍ପ ପୁରୁଷରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଆମେ ଏହିପରି କରିଥିଲୁ । ତେବେ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ଏଥିରେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଡ଼ାନ୍ତ ରହିଛି । ତୁମେ ହେଉଛ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଏବଂ ପବିତ୍ରତା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ଲାଲଟ (ପରକାଶ)ର ମୁକୁଟ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଦ୍ଵିତୀୟ କଥା ହେଲା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ସେହିମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଏ ଯେଉଁମାନେ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିଥା’ନ୍ତି । ଏହାକୁ ଇଂରାଜୀରେ ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍‌ସ୍‌ଫ୍ରେଣ୍ଡ୍ (ମହାଦାନୀ) ମଧ୍ୟସ୍ଥ କୁହାଯାଏ । ତେବେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ନିରବିକାରୀ ବୋଲି କୁହାଯିବ । ଶବ୍ଦ ତ ଅଲଗା ଅଲଗା ରହିଛି ନା । ଏମିତି ତ ଭାରତରେ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ କରିଥାଆନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବିଶେଷ କରି ଗୁରୁମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦାନ ଦେଇଥାଆନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦିଓ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ବୋଲି କୁହାଯିବ, କିନ୍ତୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ତ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ ସେମାନେ ତ ଦାନ ପୁଣ୍ୟ କରିନଥା’ନ୍ତି ବରଂ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ନେଇଥା’ନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବୃଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟି ବାବାତ୍ମକ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇଯାଉ, ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ବାବାତ୍ମକୁ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି ଯେ ଏସବୁ ଠିକ୍ ରାସ୍ତା ନୁହେଁ । ଏମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଉପଧାର କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଆସୁଛି । ତୁମେମାନେ ଡ଼ାନ୍ତର ସାଗରତ୍ମକଠାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଡ଼ାନ୍ତ ଗତ୍ୟା ଅଟ । ବାସ୍ତବରେ ଗତ୍ୟା ଶବ୍ଦ କହିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଗତ୍ୟାନଦୀର ଗାୟନ ହୋଇ ଆସିଛି ସେଥିପାଇଁ ଗତ୍ୟାନଦୀ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଉଛି । ତେବେ ବାବା ଆସି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସମସ୍ତ ପୁରୁଣା ଜିନିଷକୁ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ସଂଗ୍ରହ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଏକ ନୂଆ ଜିନିଷ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ଏହି ନୂଆ ଜିନିଷର ସମାଚାର କେବଳ ବାବା ହିଁ ଜାଣିଛନ୍ତି, ଦୁନିଆ ଜାଣିନାହିଁ ।

ଯଦିଓ ଉଗ୍ରବାନୁବାଚ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଗୀତାରେ କୃଷ୍ଣତ୍ମକ ନାମ ଲେଖିଦେବା ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତତ୍ତ୍ଵକର ବୃଦ୍ଧିଯୋଗ ଇଶ୍ଵରତ୍ମକଠାରୁ ତୁଟିଯାଇଛି ସେଥିପାଇଁ ଇଶ୍ଵର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣତ୍ମକ ସାଥୀରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅନେକତ୍ତ୍ଵକର ବୃଦ୍ଧିଯୋଗ ଲାଗି ରହିଛି, ଯେଉଁଠାରେ ବି ଗୀତାକୁ ସମ୍ପାଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେପରି ସେଠାରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣତ୍ମକୁ ହିଁ ସମ୍ପାଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବାସ୍ତବରେ ପିତାତ୍ମକ ମହିମାର ମୁକୁଟ ତାତ୍ମକ ସନ୍ତାନର ମସ୍ତକରେ ରଖିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ଏହିସବୁ କଥା ବାବା ହିଁ ଆସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି ।

ବାବା ବାରମ୍ବାର ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଯେତେବେଳେ ବି କେହି ବୁଝିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକତ୍ତ୍ଵକର ଜୀବନ କାହାଣୀ ପଚାର ଏବଂ ଏହାତ୍ମକ ସହିତ ତୁମର କ’ଣ ସମ୍ବନ୍ଧ ରହିଛି ? ଏକଥା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପଚାର । ବାବା ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଦ୍ଵାରା ବହୁତ ଭଲ ସେବା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ହୋଇପାରିବ । ଜଗଦମ୍ବାତ୍ମକ ମନ୍ଦିରରେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବହୁତ ଭଲ ସେବା ହୋଇପାରିବ, ସେଠାକୁ ଯାଇ ବୁଝାଅ ଯେ ଲାଏ ହେଉଛନ୍ତି ଜଗଦମ୍ବା ଯିଏକି ସୃଷ୍ଟିର ରଚନାକର୍ତ୍ତା ମା’ । ତେବେ ସିଏ କେଉଁ ଦୁନିଆ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି ? ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ନୂଆ ଦୁନିଆ ହିଁ ରଚନା କରିବେ ନା । ଆରହା, ଏହି ମାତାତ୍ମକ ପିତା କିଏ ? ଏହି ମା’ତ୍ମକ କିଏ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି ? ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ ମୁଖ ବଂଶାବଳୀର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବୁଝି ନାହାନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହାତ୍ମକୁ

ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏକଥା ତୁମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଜଗଦମ୍ଭା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ତ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ କିପରି ହେଲେ ? ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ନିରାକାର ତ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ବୁଝାଯାଉଛି ଯେ ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକର ଶରୀର ମାଧୁଷ୍ଠମରେ ହିଁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ଯେପରି ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଏଠାକୁ ଆସି ଏହି ବ୍ରହ୍ମାତ୍ମକୁ ପୋଷ୍ଟ ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ଏହି ଜଗଦମ୍ଭାତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁ କଥା ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ବୁଝିବେ ସଂଧ୍ୟା ଭାବରେ ରହୁନାହିଁ । ବାରମ୍ବାର ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ତ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବେ । ଜଗତଅମ୍ଭାତ୍ମକର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ପରିତସ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦେବା ଦରକାର ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ମଧ୍ୟ ବାବାତ୍ମକ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇଯିବ ଏବଂ ବୁଝିଯିବେ ଯଦି ଜଗଦମ୍ଭା ମଧ୍ୟ ତାତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଉଛନ୍ତି ତେବେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ତାତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ଯୋଗ ଲଗାଇବୁ । ଦିଲବାଜା ମନ୍ଦିରରେ ତଳେ ଜଗଦମ୍ଭା ତପସ୍ୟାରେ ବସିଛନ୍ତି, ଉପରେ ତାତ୍ତ୍ୱକର ମନ୍ଦିର ରହିଛି । ତଳେ ବସି ରାଜଯୋଗର ତପସ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି ପୁଣି ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାଜ-ରାଜେଶ୍ୱରୀ ସଂହାର ମାଳିକ ହେଉଛନ୍ତି । ବରତତ୍ତ୍ୱମାନ ହେଉଛି କଳିଯୁଗ । ଯଦି ପୁଣି ଥରେ ତପସ୍ୟା କରିବେ ତେବେ ଯାଇ ତ ସଂହାର ମାଳିକ ହେବେ ନା । ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜଞ୍ଜନ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ସଠିକ୍ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକର ପରିତସ୍ତ ଦେଉଛ । କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ବୁଦ୍ଧିରେ କ'ଣ ଏତେ ଜଳଦି ଧାରଣା ହୋଇଯିବ । ଧାରଣା ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ସେବାରେ ଲାଗିଯିବେ । ଚିତ୍ତଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ତିଆରି ହୋଇଛି । ତୁମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ତ୍ୱକର ମନ୍ଦିରରେ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରିବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ଏହି କଥା ମୋର ଉକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଅ । ଉକ୍ତମାନେ ନିର୍ଗତି ଭାବରେ ମନ୍ଦିରରେ ହିଁ ମିଳିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହର ସହିତ ବୁଝାଅ, ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ତ୍ୱକର ଯେଉଁ ଚିତ୍ତ ରହିଛି, ଏମାନଙ୍କୁ ତ ସମସ୍ତେ କହିବେ ଯେ ଏମାନେ ସଂହାର ମାଳିକ ଥିଲେ । ଆଉଟ୍ଟା, ବରତତ୍ତ୍ୱମାନ କେଉଁ ଯୁଗ ଚାଲିଛି ? ତେବେ ନିର୍ଗତି କହିବେ କଳିଯୁଗ ଚାଲିଛି ଏବେ କଳିଯୁଗରେ ତ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି ତେବେ ଏମାନଙ୍କୁ ସଂହାର ଦୁନିଆର ରାଜତ୍ୱ କିପରି ମିଳିଲା ? ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ଏକଥା ଜାଣିଛ ତେଣୁ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଶୁଣାଇପାରିବ । ଜଣତ୍ତ୍ୱକୁ ବୁଝାଇଲେ ସାରା ସତ୍ୟତ୍ତ୍ୱ ଏକାଠି ହୋଇଯିବ । ତା'ପରେ ପୁଣି ସମସ୍ତେ କହିବେ—ଆମ ପାଖକୁ ଆସି ବୁଝାଅ । ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ବଡ଼ ବଡ଼ ମେଳା ଲାଗିଥାଏ । ତୁମେ ରାମତ୍ତ୍ୱକର ମନ୍ଦିରକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଇ ତାତ୍ତ୍ୱକର ଦୀବନ କାହାଣୀ ବିଷୟରେ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ଶୁଣାଇ ପାରିବ କିନ୍ତୁ ଧୀରେ ଧୀରେ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱକୁ ବୁଝାଇବା ଦରକାର । କେହି କେହି ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ପତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଛନ୍ତି— ବାବା, ମୁଁ ଏହିପରି ଭାବରେ ବୁଝାଇଲି ତେବେ ଜଣତ୍ତ୍ୱକୁ ବୁଝାଇଲେ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ନିମନ୍ତରଣ ଦେବେ । ଆମ ଘରେ ମଧ୍ୟ ସାପ୍ତାହିକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମର ଭାଷଣ ଚାଲିଲେ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା, ପୁଣି ସେଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଉ କେହି ବାହାରିବେ । ତେବେ କେହି ବି ନିମନ୍ତରଣ ଦିଅନ୍ତୁ ତାତ୍ତ୍ୱକୁ ଏଭଳି ବୁଝାଇବା ଦରକାର ଯେପରି ଛାତି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିପରି ଭାଷଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଆଖ-ପାଖର ମିତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧଧୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏକାଠି ହେବେ । ଏହିଭଳି ହିଁ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ସେଣ୍ଟରକୁ ତ ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଉପାୟ ବହୁତ ଭଲ । ତେଣୁ ଏହିପରି ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଏହିପରି ପରିଶ୍ରମ କିରବାର ବିଧି ମଧ୍ୟ କଠିନତା କାହାକୁ ଜଣା ଅଛି । ଏଥିରେ ଜଞ୍ଜନର ପରାକାଷ୍ଠା ଅରଥାତ୍ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣଗତା ମଧ୍ୟ ଥିବା ଦରକାର । ବାବା କେତେ ଦୂରରୁ ଆମକୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯଦି ଆମେ ସେବା ନ କରିବା ତେବେ ଉଚ୍ଚ ପଦ କିପରି ପାଇବା ? ସ୍କୁଲରେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଚମତ୍କାରୀ ଥା'ନ୍ତି ଯିଏକି ପାଠପଢ଼ାରେ ବହୁତ ଉତ୍କଳିଆ'ନ୍ତି । ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସ୍ୱଭାବ ପାଠପଢ଼ା— ଏଠାରେ ବୁଢ଼ା, ଯୁବକ, ପିଲା ସମସ୍ତେ ପଢ଼ୁଛନ୍ତି । ଗରୀବମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତ ବହୁତ ଭଲ ସୁଯୋଗ କୁହାଯିବ । ବାସ୍ତବରେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଗରୀବ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେତେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଧନୀଲୋକ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଡାକୁଛନ୍ତି । ତେବେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ତ ଘର ଦ୍ୱାର ଛାଡି ଦରିଦ୍ର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି, କିଛି ବି ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବରତତ୍ତ୍ୱମାନ ଭିକାରୀ ଅଟ ପୁଣି ରାଜକୁମାର ମଧ୍ୟ ହେବ । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦରିଦ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ କେବଳ ପବିତ୍ରତାର କଥା ରହିଛି । ତୁମ ପାଖରେ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ତୁମେ ନିଜର ଦେହକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯାଉଛ । ତୁମେ ଦେହ ସହିତ ସବୁ କିଛି ତ୍ୟାଗ କରି ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍ତ୍ୱକର ହେଉଛ । ଯେତେଯେତେ ତୁମେ କେବଳ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ମନେ ପକାଇବା ସେତେସେତେ ତୁମର ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହେବ । ସଂଧ୍ୟା ଧାରଣା ହେବା ପାଇଁ ମେହନତ ମଧ୍ୟ କରିବା ଦରକାର । ଯେହେତୁ ଆମକୁ ବାବାତ୍ତ୍ୱ ପାଖକୁ ଯିବାକୁ ହେବ ତେଣୁ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ଚିନ୍ତା କାହିଁକି କରିବା । ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିପକ୍ୱ ଅବସ୍ଥା ନ ହୋଇଛି ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ, ପୁରୁଣା ଶରୀରରେ ରହିବାକୁ ତ ହେବ ନା ।

ଏବେ ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ କାରଣ ତୁମର ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ହିସାବ-କିତାବ ତୁକ୍ତ ହେଉଛି । ଏବେ ତୁମକୁ ଅମରଲୋକକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ନିଜର ଘର ପରମଧାମକୁ ବାରମ୍ବାର ମନେ ପକାଇଲେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଭୁଲି ହୋଇଯିବ । କୁହ, ଗୀତାରେ ବାବା କ'ଣ କହିଛନ୍ତି ? ଉଗବାନତ୍ତ୍ୱକୁ ବାବା ଅରଥାତ୍ ପିତା କୁହାଯାଏ । ତେବେ ନିରାକାର ବାବା କହୁଛନ୍ତି— କେବଳ ମୋତେ ହିଁ ମନେପକାଅ । ଏହି ଯୋଗ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ତୁମର ବିକରମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । କୃଷ୍ଣ ତ ଏହିପରି କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଉଗବାନତ୍ତ୍ୱକର ମହାବାକ୍ସ ଅଟେ—ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦେହକୁ ଛାଡି ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ନିରନ୍ତର ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ମନେ ପକାଅ । ତେବେ ଉଗବାନ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର । ଆତ୍ମା ତ ଶରୀର ଧାରଣ କରି କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥାଏ । ବାବା ତ ମାତୁ ଗର୍ଭରୁ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । ତାତ୍ତ୍ୱକର ଏକମାତ୍ର ନାମ ହେଉଛି ଶିବ । ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶତ୍ତ୍ୱକରତ୍ତ୍ୱକର ମଧ୍ୟ ଆତ୍ମା ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏମାନଙ୍କର ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶରୀର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା । ଯାହାତ୍ତ୍ୱକର ନାମ ହେଉଛି ଶିବ । ଇଏ

ହିଁ ଜଞ୍ଞାନର ସାଗର ଅଟନ୍ତି । ବରହମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶତ୍ପଦ୍ମକୁ ରଚୟିତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ରଚୟିତା ଏକମାତ୍ର ନିରାକାରତ୍ବକୁ ହିଁ କୁହାଯିବ । ତେବେ ସିଏ ସାକାରୀ ରଚନା କିପରି କରିବେ ? ତେଣୁ ବରହମାତ୍ବ ଶରୀରର ମାଧୁସ୍ଯମରେ ଜଞ୍ଞାନ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣତ୍ବ ଦୱାରା ତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ବରହମାତ୍ବ ହାତରେ ହିଁ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ରର ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧୁସ୍ଯ ରହିଛି ବରହମାତ୍ବ ଦୱାରା ସ୍ଥାପନା, ତେଣୁ ଶିବବାବା ବରହମାତ୍ବ ଦୱାରା ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ରର ସାର କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ନିରାକାର ଏହି ସାକାରତ୍ବ ଦୱାରା ହିଁ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଭଗବାନୁବାଚ— ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ବିନାଶ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସ୍ଥାପନା ମଧୁସ୍ଯ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଦରକାର । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି । ଏକଥା ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟ ରୂପେ ଲେଖାଯାଉଛି । ବରହମାତ୍ବ ଦୱାରା ସୁରକ୍ଷିତବର୍ଣ୍ଣା କୁଳର ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି । ଏହି ଲେଖାରେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ରହସ୍ୟ ମଧୁସ୍ଯ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ କେହି ତ ପରିଶ୍ରମ କରି ସେବାରେ ଲାଗିଯିବା ଦରକାର ନା । ଏହି ସେବାରେ ଲାଗି ପଡିଲେ ବହୁତ ଖୁସି ମଧୁସ୍ଯ ମିଳିବ । ମମ୍ମା-ବାବାତ୍ବକୁ ମଧୁସ୍ଯ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ମଜା ଲାଗୁଛି ନା । ତେଣୁ ପିଲାମାନତ୍ବକୁ ମଧୁସ୍ଯ ସେବା କରିବାକୁ ହେବ, ମମ୍ମାତ୍ବକୁ ତ ମନଦିରକୁ ନେଇପାରିବା ନାହିଁ । ମମ୍ମାତ୍ବକୁ ତ ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି, ତେଣୁ ପିଲାମାନତ୍ବକୁ ହିଁ ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବାନପ୍ରସ୍ଥିମାନତ୍ବକୁ ପାଖକୁ ଯାଇ ସେମାନତ୍ବକୁ ଏହିଭଳି ପ୍ରଶ୍ନ ସବୁ ପଚାରି ତା'ପରେ ବୁଝାଅ ଯେ କେବେ ଗୀତା ଅଧ୍ୟୟନ କରିଛନ୍ତି ? ତେବେ ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ ? ଭଗବାନ ତ ଏକମାତ୍ର ନିରାକାର ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସାକାର ଶରୀରଧାରୀମାନତ୍ବକୁ ତ ଭଗବାନ କହିପାରିବା ନାହିଁ । ଭଗବାନ ତ ଜଣେ ମାତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଏହି ସେବା କରିବା ପାଇଁ ହେଲେ ବହୁତ ବିଚାର ସାଗର ମନଥନ ଚାଲିବା ଦରକାର । ଭଲ ଭାବରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବା ପାଇଁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଦରକାର । ପ୍ରତିଦିନ ଭକ୍ତମାନେ ଜଗଦମ୍ବାତ୍ବକୁ ଦରଶନ କରିବାକୁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ତରିବେଣୀ ସଂଗମକୁ ମଧୁସ୍ଯ ବହୁତ ମନୁଷ୍ୟ ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଯଦି ସେଠାକୁ ଯାଇ ସେବା କରିବ, ଭାଷଣ କରିବ ତେବେ ଭେଦ ମନୁଷ୍ୟ ଆସି ଏକାଠି ହେବେ । ନିମନ୍ତ୍ରଣ ମଧୁସ୍ଯ ଦେବାକୁ ଲାଗିବେ-- ଆମ ପାଖକୁ ଆସି ସତସତ୍ତ୍ବ କର । ବାବା-ମମ୍ମା ତ କେଉଁଆଡେ ଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, ପିଲାମାନେ ଯାଇପାରିବେ । ବତ୍ସଳାରେ କାଳୀତ୍ବର ମନଦିର ରହିଛି, ସେଠାରେ ମଧୁସ୍ଯ ତୁମେ ବହୁତ ସେବା କରିପାରିବ । କାଳୀ କିଏ ? ସେ ବିଷୟରେ ଭାଷଣ କର । କିନ୍ତୁ ଏଥିପାଇଁ ସାହାସ ଦରକାର । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି କେଉଁମାନେ ବୁଝାଇପାରିବ ? ଯାହାତ୍ବ ଭିତରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଅଛି ସିଏ କ'ଣ ସେବା କରିବେ ? ତେଣୁ ସେମାନେ ସେବାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଯଦି ଠିକ ଭାବରେ ସେବା ନ କରିପାରିବେ ତେବେ ନାମକୁ ବଦନାମ କରିଦେବେ । ଯୋଗୀମାନତ୍ବ ଭିତରେ ବହୁତ ଶକ୍ତି ରହିଥାଏ । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ପଣ୍ଡିତସ୍ଯ ଦେଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଭଲ-ଭଲ ମହାରଥୀମାନେ ମଧୁସ୍ଯ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ସେବା ତ ବହୁତ ରହିଛି, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ଅବିନାଶୀ ସେବା । ତେଣୁ ଏମାନେ ସମ୍ମାନ ମଧୁସ୍ଯ ବହୁତ ପାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ହେଲା ପବିତ୍ରତାର କଥା । ଅନେକ ପିଲା ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ଭାଙ୍ଗିପଡୁଛନ୍ତି । ଲୌକିକ ପିତାତ୍ବ ପ୍ରତି କେବେ କାହାର ନିଶ୍ଚୟ ତୁଟିନଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ବାବାତ୍ବ ନିକଟରେ ପାଖରେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ପୁଣି ଏଭଳି ବାବାତ୍ବକୁ ବାରମ୍ବାର ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି କାରଣ ଏହି ବାବା ତ ବିଚିତ୍ର ଅଟନ୍ତି, ବାବାତ୍ବର ଚିତ୍ର ଅରଥାତ୍ ଶରୀର ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ପବିତ୍ର ହୁଅ ତେବେ ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଯିବ । ଆତ୍ମା ଜାଣି ପାରୁଛି— ମୁଁ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ କରିଛି । ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ରହିଛି । ଶରୀରରେ କ'ଣ ଅଭିନୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି କି । ତେବେ ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା ଭିତରେ କେତେ ଉଚ୍ଚ ଅଭିନୟ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି । ତେଣୁ ବୁଦ୍ଧିରେ କେତେ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାର ସହିତ ଏହି ସେବା ମଧୁସ୍ଯ ତୁମେମାନେ କରିପାରିବ । ମମ୍ମା-ବାବା ତ କେଉଁଆଡେ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ସବୁଆଡେ ଯାଇ ସେବା କରିପାରିବେ । ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନତ୍ବକୁ ହିଁ ଭାଗ୍ୟବାନ ତାରକା କୁହାଯାଉଛି । ଆର୍ଚ୍ଛା!

ମିଠା ମିଠା ଜଞ୍ଞାନ ଲକ୍ଷି ତାରକାମାନତ୍ବକୁ ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାତ୍ବର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ପ୍ରତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାତ୍ବର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନତ୍ବକୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଦେହ-ଅଭିମାନକୁ ଛାଡି ସେବା କରିବାକୁ ହେବ । ବିଚାର ସାଗର ମନଥନ କରି ଅବିନାଶୀ ସେବା କରିବାର ପ୍ରମାଣ ଦେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଏହି ମୃତ୍ୟୁଲୋକରୁ ସବୁ ପୁରୁଣା ହିସାବ-କିତାବକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିବାକୁ ହେବ । ପୁରୁଣା ଦେହ ଏବଂ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧୁସ୍ଯ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବର ଅନୁଭବ କରାଉଥିବା କର୍ମଯୋଗୀ ହୁଅ ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ କେବଳ କର୍ମକର୍ତ୍ତା ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ କର୍ମ କରୁଥିବା କର୍ମଯୋଗୀ ଅଟ । ତେଣୁ ତୁମ ଦୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକତ୍ବକୁ ଏହି ଅନୁଭବ ହେଉ ଯେ ଲାଏ କର୍ମ ତ ହାତ ଦୱାରା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କର୍ମ କରୁଥିଲେ ମଧୁସ୍ଯ ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି । ଚାହେଁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଚାଲୁଥାଅ, ଛିଡା ହୋଇଥାଅ କିନ୍ତୁ ଦୂରରୁ ହିଁ ଆତ୍ମିକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବର ଅନୁଭବ ହେଉ । ଯେପରି ଦୁନିଆର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ, ସେହିଭଳି ତୁମର

ଆତ୍ମିକ ବୃଦ୍ଧିତ୍ୱ, ପବିତ୍ରତାର ବୃଦ୍ଧିତ୍ୱ, ଜ୍ଞାନୀ ବା ଯୋଗୀ ଆତ୍ମାର ବୃଦ୍ଧିତ୍ୱ ମଧ୍ଯ ଆପେ ଆପେ ଆକର୍ଷିତ କରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ନିଜେ ଠିକ୍ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲୁଥିବା ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଠିକ୍ ରାସ୍ତା ଦେଖାଇ ଥିବା ଆତ୍ମା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ୍ ଅଟନ୍ତି ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****